

allerede nu. Man har troet, at burde stille et Forslag om, at en saadan Paragraph til sin Plads i Lovgivningen. Jeg veed vel, at hidtil har det været udenfor Lovgivningen og ordnet administrativt; ja, man har endogsaa været tilbøjelig til helt at afskaffe denne Befordring for Postvæsenet; men jeg tror ikke, at det er rigtigt, saalænge Sernbanerne og Kommunikationsmidlerne i det Hele ikke ere yderligere udviklede, end de ere. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig standse.

Fenger: Naar Mindretallet ikke har kunnet tiltræde det af Flertallet stillede Ændringsforslag, er det ikke, fordi vi have haft en mindre levende Følelse af, hvor ønskelig det i det Hele taget er at have lave Brevportofatter, og hvor megen Anledning der i Almindelighed vil kunne siges at være for Rigsdagen til, hvor det lader sig gjøre, at moderere deslige Taxter, som kunne være for høje; men, det har dels været, fordi det forekom os, at en saa lav Brevporto som 5 Dre for et enkelt Brev i og for sig vilde være ganske usforholdsmæssig imod, hvad, saavidt os bekjendt, overalt i Verden et Brev koster. Jeg tror ikke, at der findes noget Land i Verden, hvor man har saa lav en Brevporto, som man her vil indføre. Det kunde jo i og for sig siges ikke at være nogen Feil, om vi i saa Henseende vare bedre stillede end andre Lande, og jeg vil derfor heller ikke anerkende denne Grund som en saadan, der ikke skulde kunne gjendrives; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at der derigjennem synes at fremkomme en Sandynlighed for, at det at gaa saa lavt ned, som til den foreslaaede Satz, maasiges at være noget Mere, end det korresponderende Publikum kan have et billigt Krav paa. Dernæst har ogsaa en anden Betragtning været ledende for os, nemlig den, at vi tro, at Thinget vilde gjøre Uret, dersom det under Forhandlingen om det foreliggende Lovudkast, som jo dog væsentlig blot tilsigter at tilveiebringe en Dreeregning i Stedet for en Stillingsberegning af Portofatterne, vilde være betænkt paa at gjøre en saa indgribende Forandring som den, der her er Tale om. Jeg mener ikke, at Forslagene ere indgribende i den Forstand, at de skulde medføre en særdeles Mængde Forandringer i den gjældende Postlov, men indgribende i den Forstand, at det finansielle Resultat af den hele Foranstaltning derved vil blive af en særdeles mærkelig Art. Den erede Drøfver har gjort opmærksom paa, at Lovforslaget foreligger saaledes, at Regjeringen derigjennem har foreslaaet en Forhøjelse af Brevportoen — rigtignok en mindre Forhøjelse end den Formindsfælle, som Udvalgets Flertal har foreslaaet — og at det altsaa kan siges, at Regjeringen gjennem Lovforslaget har forsøgt at tilveiebringe nogen Forøgelse af Postvæsenets Indtægter. Dette tror jeg ogsaa, Regjeringen har vedkjendt sig, idet nemlig

Indenrigsministeren allerede ved Sagens 1ste Behandling gjorde opmærksom paa, at der i den nærmeste Fremtid forestod Postvæsenet adskillige Udgifter, som det ved denne Leilighed vilde være rimeligt at søge Dækning for, men om det i og for sig er rimeligt og forstandigt, bliver et Spørgsmaal for sig selv. Derimod forekommer det mig, at det at ville tilveiebringe en Forandring, hvorved en betydelig Afgang vilde finde Sted i Postvæsenets Indtægt, meget griber ind i forskellige andre Spørgsmaal, som foreligger Rigsdagen i denne Tid, og at det derfor ikke ret vel kan behandles saaledes som en enkelt Sag for sig under den første Lov af større finantziel Betydning, der kommer til Behandling her i Thinget. Det erede Thing vil jo vide, at der dels i dette og dels i det andet Thing er forelagt særdeles omfattende Forslag saavel til forøgede Udgifter, som til formindsfede Indtægter, og desfor vi nu gaa hen og ved en enkelt Sag som denne søge at tilveiebringe en betydelig Nedgang i Indtægterne, synes det mig, at vi ikke have gjort Fyldest for den Forandring, som vistnok kan stilles til os, nemlig at vi paa behørig Maade afveie de forskellige Kættelser, som kunne komme Skatteyderne eller Publikum i det Hele taget til Gode. Derhos har det forekommet Mindretallet, at Thinget ved denne Sags Behandling, ikke godt kan eller bør gaa videre end til at negte Regjeringen den Indtægtsforøgelse for Postvæsenet, som den har tilsigtet ved det foreliggende Lovforslag; men derimod ikke ret vel kan gaa til den Side, som Flertallet har foreslaaet, nemlig til yderligere at tilveiebringe en Nedfattelse af større Betydning, idet man ikke kan vide, om man ikke ved de andre Love, som ligge for til Behandling, vil komme til at faa den samme Sum. Mindretallet har derfor indskrænket sig til den Ændring, som det har foreslaaet, og som kun tilsigter at tilveiebringe en uforandret Tilstand med Hensyn til Postvæsenets Indtæder.

Winther: Jeg kunde være enig i den Betragtning, som blev gjort gjældende af det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Fenger), at man ikke gjennem en enkelt Sag skulde udsætte sig for at forrykke den finantzielle Balance i det Hele, naar der foresaa andre Sager, som ogsaa maatte tages med i Betragtning ved denne Afveining. Men for det Første skal jeg nu bemærke, at det forekommer mig, at vor finantzielle Balance i det foreliggende Finantslovsforslag er af den Bestaaenhed, at der ikke kan være nogen stor Betænkning ved at gaa ind paa det, som her er foreslaaet. Svad der imidlertid i Særdeleshed er det Afgjørende for mig i denne Sag, og hvorfor jeg vil slutte mig til Flertallet, er dette, at efter min Betragtning skal Postvæsenet ikke være en Indretning, der væsentlig skal have en fiskal Betydning eller væsentlig